

ת"פ 23198/07/17 - מדינת ישראל נגד ר.ו.נ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23198-07-17 מדינת ישראל נ' נ'
לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי

מספר פל"א 293880/2017
לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ר.ו.נ.

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לנאשם ביצוע עבירה של היזקים לקווי תשתית והמחובר אליהם, עבירה לפי סעיף 453(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ועבירה של הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.
2. בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן נטען, כי עובר ליום 5.7.15 היו א.מ.ז. (להלן: "**המתלוננת**") המתגוררת ברחוב אאאא באאאאאא (להלן: "**הבניין**"), והנאשם בני זוג תקופה של כ-3.5 שנים לסירוגין. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, כי ביום 5.7.17 בשעה 16:20 לערך, הגיע הנאשם לכניסה לבניין וצלצל במערכת האינטרקום. המתלוננת ששהתה עם בן זוגה הנוכחי בדירתה, בחרה שלא לפתוח לנאשם את הדלת. הנאשם נכנס לבניין, כאשר אחד השכנים פתח את דלת הכניסה לבניין ודפק בחוזקה על דלת דירתה של המתלוננת (להלן: "**הדירה**"). המתלוננת לא פתחה את הדלת, ובנסיבות אלו בעט הנאשם בחוזקה בדלת וניסה לפתוח את הדלת בכוח במשך 20 דקות. עוד נטען בכתב האישום המתוקן, כי בנסיבות אלו הזיק הנאשם למתקני תשתיות בכך שתלש את צינור הגז וחתך את הצינור של הדוד החשמלי הנמצאים בארון שירות הסמוך לדירה. כתוצאה ממעשיו נגרמה דליפת גז וסטפון מים בקומה, ולוחמי האש הגיעו ופינו את דיירי הבניין בשל חשש להתלקחות.
3. בישיבת ההקראה השיבה ב"כ הנאשם כי הנאשם כופר במיוחס לו בכתב האישום. עוד השיבה כי הנאשם והמתלוננת היו בקשרי חברות במשך 4.5 שנים וטענה, כי הנאשם הגיע לבניין ביום 5.7.17 על מנת לשוחח עם המתלוננת אולם לא הסיג גבול ולא פגע בתשתיות בבניין.

4. סקירת ראיות רלבנטיות להכרעה:

א. עדות המתלוננת:

בחקירה ראשית העידה, כי היתה בת זוג של הנאשם כ- 4 שנים. ביום 5.7.17 היו פרודים בערך חצי שנה-שנה, וד' היה בן זוגה (להלן: "ד"), כשהקשר בין המתלוננת לנאשם היה מורכב, לשניהם היה קשה להיפרד, אולם היא החליטה להיפרד ממנו. עוד העידה, כי ביום 5.7.17 עבדה בדירה, קיבלה מספר שיחות טלפון מהנאשם, אולם לא ענתה לנאשם. בשעה 10:00 הנאשם התקשר וענתה לו שאינה מעוניינת להיפגש איתו. הנאשם אמר לה שיגיע אליה והיא ענתה לו: " שתהיה טעות מצידו וחבל שלא צריך להיפגש. הוא אמר שהוא מתכוון להגיע ולא מעניין אותו ובזה הסתיימה השיחה" (עמוד 36 לפרוטוקול, שורות 14-16). אחר הצהריים ד' ואמא שלה, שהינה אשה מבוגרת וחולה היו בדירה, ולקוחה שלה היתה בדרך לדירה. הנאשם התקשר אליה והיא לא ענתה. הנאשם צלצל באינטרקום של הבניין, היא ראתה אותו דרך המצלמה ולא פתחה לנאשם את דלת הכניסה לבנין. בהמשך הנאשם נכנס לבנין כנראה עם אחד הדיירים, דפק בדלת הכניסה לדירה (להלן: "הדלת") ואמר שהוא רוצה לדבר איתה. העדה ראתה את הנאשם דרך העינית של הדלת וכן שמעה אותו מדבר, לא רצתה לדבר איתו, לא פתחה לו את הדלת, ואמרה לו שילך. הנאשם ענה לה שהוא רוצה לדבר איתה והמשיך לדפוק בחוזקה. לאחר מס' שניות - מספר דקות וכלשונה: "לא זוכרת במדויק יכול להיות דקה או 2 דקות או 30 שניות אבל זה דקות" (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 5) הריחה גז. היא נבהלה, חשבה שיש אצלה דליפה ושמעה רעש של מים. ריח הגז התחזק, והיא או ד' התקשרו למכבי אש שהגיעו תוך 3 דקות ופינו אותם מהבנין. כשיצאה מהדירה ראתה מים זורמים על יד הדלת. בכל קומה יש ארון ובו מערכת שמחברת את הגז לדירות הנמצאות בקומה והיא ראתה שהארון בקומה בה היא מתגוררת פתוח וחדר הבוילרים מלא מים. עוד העידה כי לאחר שחזרו לבנין, לאחר הפינוי ובעת שהיא, ד' ובני השכן ניקו את הרצפה במסדרון, הגיע הנאשם. כן העידה, כי אין לה אויבים ואינה מאמינה שהנאשם שהוא אדם טוב יכול לעשות מעשה כל כך קיצוני.

בחקירה נגדית השיבה, כי ראתה את הנאשם מאחורי העינית של הדלת שהיתה שבורה. כן השיבה ששמעה את הנאשם בעת שביקש לדבר איתה. הדפיקות בדלת נמשכו מספר דקות, כשאינה יודעת במדויק כמה זמן נמשכו הדפיקות, ואת הזמן המדויק שחלף בין הדפיקות בדלת לריח של הגז ולרעש המים: "... יכול להיות גם 10 דקות, יכול להיות 5 דקות לא יודעת אולי 20 דקות" (עמוד 38 לפרוטוקול, שורה 10). בנוסף אישרה, שבעת שהיתה במערכת יחסים עם ד', הנאשם נתן לה כסף, ושהיתה בקשר עימו.

בחקירה חוזרת השיבה, כי אם במשטרה אמרה שמיד לאחר הדפיקות בדלת נהיה ריח של גז והמים נשפכו, זה מה שכנראה זכרה בעת מסירת הודעתה במשטרה ושכיום אינה יכולה להעיד על הזמנים.

ב. עדות ד':

בחקירה ראשית העיד, כי הוא בן זוגה של המתלוננת. ביום 5.7.17 אחר הצהרים היה בדירה של המתלוננת, זוכר שצלצלו בפעמון בדלת והתחילו דפיקות ובעיטות בדלת כחצי שעה. העד הסתכל בעינית הסדוקה של הדלת וראה שמדובר בגבר. לאחר שהסתיימו הדפיקות, תוך לא יותר משעה, התחילו לנזול מים והיה ריח חזק של גז. בהמשך הגיעו מכבי אש והמשטרה.

כשעומת עם דבריו בהודעתו במשטרה (ת/15) שהדפיקות והבעיטות בדלת נמשכו כ-20 דקות ולאחריהם שמעו רעש של מים ואחרי דקה או שתיים הרגישו ריח חזק של גז השיב, שבמשטרה אמר אמת והסביר "לא זכור לי בוודאות, משהו כמו 10 דקות" (עמ' 22 לפרוטוקול ש' 17). בנוסף השיב כי בעת שיצא מהדירה ראה מים על הרצפה וכן תיאר את שראה: "מערכת של הגז בארון היתה פרוצה... שעון פשוט היה מצד אחד, והכבל הברזל פשוט הוציאו אותו, פירקו מערכת של גז" (שם שורות 28-30), ביחס לדוד העיד: "גם היה קרוע, חתוך" (שם, שורה 32).

עוד העיד, כי לפני 5.7.17 לא פגש את הנאשם וראה לראשונה את הנאשם לאחר שלוחמי האש עזבו את הבניין, בעת שעמד בחדר המדרגות עם בני השכן. הנאשם הגיע ורצה לדבר עם המתלוננת, העד ביקש ממנו שיעזוב אותם בשקט, המתלוננת הגיעה ואמרה לנאשם שאינה רוצה לראות אותו, ושאלה אותו למה הוא עשה את זה, והנאשם אמר שלא עשה כלום ואמר לו ולמתלוננת "אני יראה לכם לשניכם"

כן העיד, שלא יכול היה לזהות בוודאות את הנאשם מאחורי העינית של הדלת בעת שדפק בדלת, ושהוא ראה גבר וחשב שזה הנאשם, שכן לא הכיר את הנאשם, ראה לפני 5.7.17 בפייסבוק, ולא יכול היה לזהות את הנאשם על סמך התמונה.

בחקירה נגדית השיב, כי ראה את הנאשם פעם ראשונה אחרי שהאירוע הסתיים, ואינו יכול לומר בוודאות שהנאשם הוא זה שדפק בדלת וגרם לאירוע של הגז והמים.

עדות מר ב.ב.:

במסגרת חקירה ראשית הוגשה הודעת העד במשטרה (ת/3).

מ-ת/3 עולה, כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, העד כיהן כיושב ראש ועד הבניין והתגורר בקומה 4. ביום 5.7.17 בין השעות 16:00 ל-16:30 התקשרה אליו המתלוננת ודיווחה לו כי תלשו את צינורות הגז. הוא ביקש ממנה להתקשר למכבי האש ואמר לה שהוא יתקשר למשטרה. כשהגיע לבניין לאחר כחצי שעה הבחין, כי כבאים נתקו את מערכות הגז ופינו דיירים מקומות 3-5. כשהגיע לקומה 4 הבחין, כי היתה הצפה בקומה ונגרם נזק לצנרת הגז בארון שנמצא ליד הדירה של המתלוננת ("). עוד סיפר, כי לאחר שנגרם הנזק: "הופיע גבר שהיה רועד בגופו ובקושי מצליח לדבר, משוחח עם הבן זוג של א' וממה ששמעתי מעבר לדלת של הדירה שלי הוא ביקש לשוחח עם א', א' יצאה אליו ואמרה כי הכל נגמר בינינו. לאחר מה שא' אמרה, אני שמעתי כי הבחור ירד במדרגות ועזב את המקום" (שורות 21-24).

בחקירה נגדית השיב, כי הוא מתגורר בבניין בקומה 4 בדירה 16 המקבילה לדירה 13 בה מתגוררת המתלוננת. ביום 5.7.17 לא היה בבניין, הגיע בשעה 16:40 לאחר שהמתלוננת התקשרה אליו ולא ראה מי עשה את הוונדליזם שסיכן את כולם.

ג. עדות מר ג.ל.:

במסגרת חקירה ראשית הוגשו הודעת העד (ת/1) ודיסק (ת/2) המתעד את הנאשם בעת שנכנס לבניין וכן מתעד את הנאשם יוצא ממעלית.

מ-ת/1 עולה, כי העד מתגורר בבניין ואחראי על מצלמות האבטחה בבניין, והוא מסר למשטרה 8 קטעי וידאו ממצלמות האבטחה של הבניין המתעדות כניסה ויציאה מהבניין ביום 5.7.17 בין השעות 15:57-16:20. עוד סיפר, כי בקומה 4 בבניין, הקומה בה נגרם נזק לצנרת הגז והמים, אין מצלמות אבטחה.

בחקירה נגדית השיב, כי בקומה 4 בבניין, מותקנת מצלמה פרטית שמופנית כלפי מי שמגיע לדירתה של השכנה ש' . בחקירה חוזרת השיב, שמטלפונים שעשה הוברר לו שהמצלמה של ש', היתה סגורה בעת האירוע.

ד. עדות מר יחיאל עופרי:

במסגרת חקירה ראשית הוגשה הודעת העד במשטרה (ת/4).

מ-ת/4 עולה, כי ביום 5.7.17 עבד כטכנאי בחברת "פז גז". ב-5.7.17 לאחר שהתקבלה קריאה במוקד על דליפת גז בקומה 4 בבנין, הגיע בשעה 20:30 לערך לקומה 4 בבנין. לא הרגיש ריח של גז כי לוחמי האש סגרו את הגז לפני שהגיע לבנין. העד הבחין שארון המונים בקומה 4 פתוח וראה שהצנרת נתלשה מהחיבורים ומהשעון "וזה כתוצאה מפגיעה בזדון ולא מבלאי של צנרת" (שורה 6). העד שם פקקים ואטם את כל הפתחים בצנרת שנוצרו עקב החבלה, והוציא קריאת שירות (ת/5). בנוסף נכתב ב-ת/4, כי העד התרשם שהתקלה עקב חבלה בזדון: "מפני שרואים את הכיפוף של הצנרת ותלישה מהקיר, שזה נעשה ע"י אדם" (שורות 9-10).

בחקירה נגדית השיב, כי הגיע בשעה 20:30 בהיותו תורן, לאחר שקיבל קריאת שירות מהמוקד, כשהסביר שהוא ו/או המוקד קובעים את סדר ההגעה למקומות מהם התקבלו קריאות שירות, ושזוכר שהיו לו הרבה קריאות שירות באותו יום. כשהגיע היו במקום לוחמי אש ומשטרה. כאשר הגיע לקומה 4 לא היה ריח של גז, שכן מכבי אש שהיו לפניו כנראה טיפלו בכך וסגרו את כל הברזים באותה קומה, ועד שהגיע הריח התאדה. כן השיב, שלא ראה קרוזיה, וכי רואים שהחבלה היא בזדון "מפני שצנרת של נחושת היא כ"כ קשה שהסיכוי שהיא תתבלה זה לא נראה סביר" (עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 5-6).

בחקירה חוזרת השיב: "... רואים שזה נעשה בזדון, במזיד. זה לא נעשה מבלאי של צנרת" (שם, שורה 11).

ה. עדות מר תומר קשרי:

בחקירה ראשית העיד, כי הוא לוחם אש ושימש כמפקד צוות באירוע. בהסכמה הוגשה הודעת דאר אלקטרוני שכתב (ת/11).

ב-ת/11 כתב העד, כי בתאריך 5.7.17 בשעות אחר הצהריים התקבל דיווח על דליפת גז בבנין. בהגיעם למקום, בקומה 4 היה ריח חריף של גז ובארון הגז בקומה 4, מונה הגז של דירה 13 היה מנותק מהקיר וצינור הגז הראשי שהיה מחובר אליו היה מנותק מההברגה. שאר המונים בארון היו מותקנים היטב וללא סימני חבלה. בוצעה סגירה של ברז הגז הראשי הקומתי ופנו דיירים מקומות 3-5 בבנין. בהמשך זיהו, כי חדר הדודים הקומתי מוצף מים מאחר וניתקו את צינור המים החמים מהדוד ששייך לדירה 13. עוד כתב: "על פי הממצאים בשטח ולפי דברי הדיירת דירה 13 ואנשי משטרה ככל הנראה האירוע קרה בזדון". העד העיד כי הם הגיעו לקומה 4 עם גלאי גז שהתריע מיד שיש כמות נכבדה מאד של גז שדלפה, לאחר שסגרו את אספקת הגז מהמונה, ולאחר שפינו דיירים חששו מפיצוץ וכלשונו: "התחלנו נקודות איורור, כי היינו בתחום נפיצות, זה אומר שניצוץ קטן יכול להיוצר פיצוץ במקום" (עמ' 15 לפרוטוקול שורות 22-23). לאחר שצפה ב-דיסק (ת/13) העיד, שהצינור הראשי של הדוד בחדר הדודים ששייך לדירה היה חתוך לשניים והיו כמויות גדולות של מים בקומה ושבט/13 רואים את מונה הגז מנותק.

בחקירה נגדית השיב, כי קיבל קריאה על ריח גז חריף בקומה 4 בבנין, הגיע לבנין ב-17:03 לפני המשטרה והבחין, כי מונה הגז של דירה 13 מנותק מהקיר. הבורג שמחבר בין צינור הנחושת למונה הגז לא היה מהודק, הגומיה היתה בחוץ וכל הגז שבצינור דלף. כשנשאל אם יש לו ממצא שהנזק בזדון השיב: "לא וזה לא מעניין אותי" (עמוד 17 לפרוטוקול, שורה 4).

בחקירה חוזרת העיד, כי היו 4 מוני גז בתוך הארון וזה המונה היחד שהיה מנותק לגמרי גם מהקיר וגם מההברגה, מאחר הוא אינו כלשונו: "איש גז" הוא אינו יכול לתת תשובה האם מדובר בבלאי טבעי או נזק מכוון. (שם ש' 27)

ו. עדות רס"ל אור ברמן:

במסגרת חקירה ראשית הוגש דו"ח פעולה שכתבה העדה אשר בתקופה הרלבנטית שירתה כסיירת

במשטרה(ת/14).

ב-ת/14 כתבה, כי במהלך משמרת הגיעה לבניין לאחר קבלת אירוע מהמוקד. הנאשם לא היה בבניין ולא אותר בסריקות. לאחר כ-3 שעות התקבל אירוע בשנית, ונמסר כי הנאשם הגיע לבניין. היא הגיעה לבניין ופגשה במר ב' מוועד הבניין, אשר מסר לה כי שמע את הנאשם מאיים על המתלוננת ואומר לה: "את עוד תשמעי ממני אני אראה לך מה זה". השוטרת ביצעה סריקות, לא פגשה בנאשם, הגיעה לכתובת מגוריו של הנאשם, אמו אמרה לה כי הנאשם חזר לפני כמה דקות, והנאשם אמר לשוטרת שהיה אצל חברה שלו וגילה שיש לה חבר חדש.

בחקירה נגדית השיבה, כי אינה זוכרת את האירוע.

ז. גרסאות הנאשם:

ת/6- הודעת נאשם באזהרה מיום 6.7.17 בשעה 00:14

ב-ת/6 השיב הנאשם, כי היה בזוגיות עם המתלוננת, עד ליום שישי, ה- 30.6.17. בהמשך המתלוננת לא התקשרה ובשבת ששלח למתלוננת מסרון ובתגובה: "היא אמרה לי חבל על האנרגיות והתחלתי לקלל אותה בשביל שהבחור שלי יירם את הטלפון"(שורות 18-19).

כשנשאל מה עשה אצל המתלוננת בבניין השיב, כי שמע מחבר שלו, שד' פרסם תמונה שלו ושל המתלוננת באינסטגרם ובפייסבוק, ולכן הנאשם רצה לראות את המתלוננת ושתסביר לו לגבי התמונה. המתלוננת חסמה אותו בווטסאפ. ביום 5.7.17 המתלוננת לא פתחה לו את האינטרקום, והוא נכנס לבניין אחרי ילדה שנכנסה. הוא דפק בדלת, יצאו ד' וחבר שלו ואיימו עליו. המתלוננת היתה מאחור, הוא אמר לה שהוא רוצה לדבר איתה, הוא ברח מד' והחבר שלו, נפל במדרגות והלך לביתו.

בנוסף, הנאשם אישר, שדפק בדלת של המתלוננת בחוזקה כי היה עצבני ורצה לדבר עם המתלוננת. כן השיב, שהוא לא פתח את ארון השירות וארונות בקומה של המתלוננת, וכלשונו: "מה יש לי לפתוח יש שם צינורות וכל מיני שטויות..." (שורה 90) כן השיב שאין שם ברז מים ואינו יודע היכן צינור הגז, ולא פגע בצינור הגז. שתה בירה וויסקי והיה מסטול. כמו כן, היה עצבני ויש מצב שאמר לד' ולמתלוננת שיראה להם.

בתשובה לשאלה: "מתי עזבת את הבית של א'?", השיב: "עשר דקות אח"כ, עליתי דפקתי בדלת רגע אולי יותר מעשר דקות. עליתי דפקתי בדלת ואז ירדתי ואח"כ שוב חזרתי לדלת ודפקתי יותר חזק. ירדתי קומה קומה וחצי לא כל הדרך ועליתי דפקתי בדלת ופתחו ד' וחבר שלו וא' היתה מאחור התחבאה ואיימו עלי אז ברחתי... הם אמרו לי משהו כמו אנחנו נרביץ לך נעשה לך... אני חושב שד' אמר לי לך מפה אני אראה לך ואני יהרוג אותך או משהו כזה" (שורות 133-138). כן השיב שהתקשר אל המתלוננת מספר פעמים והיא סירבה לרדת ושהיה בסערת רגשות.

ת/7- הודעת נאשם באזהרה מיום 8.7.17 בשעה 10:28:

ב-ת/7 הנאשם זיהה עצמו בצילומים ממצלמות אבטחה בעת שנכנס לבניין לאחר שבחורה שבאמצעות קוד נכנסה לבנין והוא נכנס אחריה. בנוסף השיב, שדפק בדלת ודרש הסבר מהמתלוננת מדוע שינתה דעתה לגביו, והמתלוננת לא נתנה לו להיכנס. בשלב זה ד' וחבר שלו יצאו מהדירה ואמרו לו ללכת. הוא לא ראה הצפה של מים ולא ראה שמנקים את חדר המדרגות. הוא לא ישן כמעט 4 ימים, היה "סופר נסער" ויש מצב שהיה קצת מים על הרצפה ולא שמתי לב"(ש'44). עוד השיב שלא גרם נזק ואולי מי שגר שם עשה את הנזק בשביל לעשות לנאשם רע. בעבר גר בדירה עם המתלוננת, נתן לה כספים, נגע בעבר בארון בחדר שירות מאחר ותיקן למתלוננת דברים, יודע שיש שם דוד, אין שם צינורות מים ויכול להיות שחיפש משהו ולכן יכול להיות שיש טביעות אצבע שלו

על הגז .

ת/ 21- הודעת נאשם באזהרה מיום 5.7.17:

ב-ת/21 השיב, כי לדעתו ד' עשה א "האמבוש" בשל כך שהוא מבואס שהנאשם והמתלוננת המשיכו להיות בקשר.

עדות הנאשם:

בחקירה ראשית העיד, כי היה שנים רבות עם המתלוננת במערכת יחסים. ביום ששי לפני 5.7.17 היה איתה בקשר וכלשונו: "אחר כך התהפך הכל. לא הבנתי למה" (עמוד 44 לפרוטוקול, שורה 21). לכן ביום 5.7.17 הגיע לבית המתלוננת לאחר שיחות ומסרונים . הוא דפק בדלת בחוזקה ולא פתחו לו והוא הלך מהמקום. לאחר חצי שעה בערך חזר, כדי לקבל תשובה מאחר והמתלוננת לא ענתה לו . בחוץ היו גבר שהיה איתה ועוד בחור נוסף שהוא לא זיהה וחשב שזה חבר שלו. המתלוננת יצאה ואמרה לו שמה שהיה ביניהם נגמר, והוא הלך. הנאשם הכחיש כי תלש צינורות מארון החשמל.

בחקירה נגדית השיב, כי הגיע לבית המתלוננת כדי ללבן עניינים, והמתלוננת ידעה שהוא מגיע. בפעם הראשונה, שכח את הקוד בכניסה לבניין ונכנס אחרי בחורה שהגיעה, ופעם השניה כבר נזכר בקוד ונכנס בעצמו. עוד השיב, כי צלצל בפעם הראשונה שהגיע לבניין, 3-4 פעמים באינטרקום , לחץ באינטרקום את מס' הדירה כמה דקות אולם המתלוננת לא פתחה לו , עד שהבחורה הגיעה והוא נכנס אחריה, ואישר שהבין שהמתלוננת לא רוצה שיכנס. לאחר שעלה דפק בדלת הדירה כי הפעמון בדלת לא עבד, ותוך כדי קרא למתלוננת, כשחושב שדפק בדלת לא יותר מ-10 דקות. לאחר שהמתלוננת לא פתחה לו את הדלת, הוא התעצבן נכנס למעלית והלך. עוד השיב, כי מהרגע שניגש לדלת דפק בחוזקה מאחר ומדובר בדירה גדולה ורצה שישמעו אותו, ויתכן וחבט בדלת מתוך סערת רגשות והוסיף: "יש מצב. בסך הכל הייתה עצבני מאוד. זה אחרי 4 ימים שהיא מתחה את הכול..." (עמוד 47 לפרוטוקול, שורה 2). כן השיב, כי היה עצבני ולכן המשיך לדפוק בדלת דקות ארוכות, כאשר כל הזמן היה לבד. כמו כן, ידע ש"הבویلר" נמצא בארון ליד דלת הבית ולא ידע שיש שם גז. הייתה שם בעבר נזילת מים, והוא נכנס לתוך החדר בעת שגר בדירה, לראות מהיכן נוזלים המים , ויתכן שנגע בדוד. הנאשם הכחיש, כי תלש צינורות וגרם נזק לתשתיות מים וגז, והשיב כי לא יתכן שזה אירע שניות לאחר שהוא דפק בדלת, שכן היה רואה את מי שעשה את זה. כן אישר שלא היו אנשים נוספים בקומה, ולפני שהגיע לבניין שתה קצת אלכוהול, לא היה שיכור והיה נסער.

עוד השיב, כי עלה ודפק פעם אחת, והלך וכשחזר ראה את המתלונן ואדם נוסף שאינו מכיר עומדים מחוץ לדירה. הוא קרא למתלוננת, והיא אמרה לו שמה שהיה ביניהם נגמר, והוא ירד במדרגות, ולא שם לב שיש הצפה, לאחר שהם עמדו עם מקלות בידים ואמרו לו שילך משם בתקיפות והוא חשב שד' מאיים עליו.

הנאשם אישר שהמתלוננת בעת שצלצל באינטרקום סירבה לבקשתו לרדת וסירבה שיכנס לדירה, וכשנשאל אם חבט בדלת השיב: "הייתי עצבני בלי קשר (עמוד 50 לפרוטוקול, ש'29) והכחיש שפירק את התשתיות וגרם נזק.

5. דיון והכרעה:

האם הוכחה המאשימה, כי הנאשם ביצע עבירה של הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין?

א. סעיף 447(א) לחוק העונשין קובע:

"447. (א) העושה אחת מאלה כדי להפחיד מחזיק בנכס, להעליבו, להקניטו, או לעבור עבירה, דינו - מאסר שנתיים:

עמוד 6

(1) נכנס לנכס או על פניו;

(2) לאחר שנכנס כדין לנכס נשאר שם שלא כדין..."

ב. על מנת להרשיע אדם בעבירה בניגוד לסעיף 447 (א)(1) לחוק העונשין יש להראות כרכיב פיזי של העבירה כי: (1) התבצעה כניסה למקרקעין (2) שהמקרקעין היו מוחזקים על ידי אחר.

המלומד קדמי בספרו "**על הדין בפלילים**", חלק שני, מהדורה חדשה תשע"ג-2013, עמודים 1171-1172 כותב: כי לצד הכניסה המובהקת לתוך נכס שבהחזקת הזולת- כגון: כניסה לדירת מגורים או למבנה אחר- תיחשב כ"כניסה" גם "בעיטה בדלת של דירה וצלצול בפעמון הדלת ללא הפסקה".

באשר ליסוד הנפשי הנדרש להוכחת ביצוע עבירה של הסגת גבול, הרי שבהיות העבירה עבירה התנהגותית, נדרש להוכיח מודעות לכל רכיבי היסוד העובדתי, וכן יש להוכיח, כי התגבשה כוונה מיוחדת כדי להפחיד מחזיק נכס, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה.

בפסיקה נקבע, כי לצורך הוכחת ה"כוונה מיוחדת" חלה הלכת הצפיות. דהיינו שאם התוצאה הייתה צפויה בשעת הביצוע המעשה, די במודעות לקיומה האפשרי כדי לספק את דרישת המטרה.

ג. מעדות המתלוננת, סרטונים (ת/2), הודעות הנאשם (ת/6 ו-ת/7) ועדותו עולה, כי אין מחלוקת שביום 5.7.17 בשעה 16:20 לערך הגיע הנאשם לבניין, צלצל מספר פעמים באינטרקום, המתלוננת סירבה לפתוח לו את דלת הכניסה לבניין, והנאשם נכנס לבניין לאחר שאחרת פתחה באמצעות קוד, את דלת הכניסה לבניין.

עוד עולה מעדות המתלוננת, כי הנאשם דפק בחוזקה בדלת הכניסה לדירה ודיבר איתה. היא זיהתה את הנאשם כשהסתכלה בעינית הדלת וכן זיהתה את קולו. המתלוננת לא פתחה לו את דלת הכניסה לדירה ואמרה לו ללכת, אולם הנאשם המשיך לדפק בחוזקה בדלת. מצאתי ליתן אמון בעדות המתלוננת, שכן התרשמתי שלא ניסתה להעצים את שאירע וכן ניתן היה להתרשם מעדותה כי אין לה מניע כנגד הנאשם ואינה מעוניינת להזיק לנאשם, לדוגמה המתלוננת הדגישה כי הנאשם אדם טוב ואינה מאמינה שהנאשם מסוגל לעשות מעשים קיצונים.

חיזוק לעדותה של המתלוננת מצאתי בעדות ד' לפיה, הנאשם דפק בדלת הכניסה לדירה כחצי שעה, כשמצאתי שעדותו לא סותרת בפרטים מהותיים את עדות המתלוננת וכשלא מצאתי, כי יש צורך להיזקק לצורך הכרעה, בהודעתו (ת/15) שהוגשה מכוח סעיף 10 א' לפקודת הראיות.

חיזוק נוסף לעדות המתלוננת מצאתי בהודעת הנאשם (ת/6) ממנה עולה, כי דפק בדלת הכניסה "אולי יותר מ 10 דקות", עדות הסותרת את גרסת הנאשם הכבושה בבית המשפט, שמצאתי לדחותה בהיותה כבושה, שדפק בחוזקה בדלת הכניסה ומשלא פתחו לו הלך.

לטעמי, כניסת הנאשם לבניין ללא הסכמת המתלוננת ודפיקות הנאשם הממושכות והחזקות בדלת הכניסה לדירת המתלוננת, חרף העובדה כי המתלוננת לא פתחה לו את דלת הכניסה לבניין ואת דלת הכניסה לדירה, וסירבה להכניסו לדירה, מצביעה כי הנאשם ביצע זאת על מנת להפחיד את המתלוננת, להקניטה או לעבור עבירה, תוך שהוא מודע לכך.

ד. לאור כל האמור לעיל אני קובעת, כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירה של הסגת

גבול, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.

האם הוכיחה המאשימה, כי הנאשם ביצע עבירה של היזקים מיוחדים, עבירה לפי סעיף 452+453(ב)(1) לחוק העונשין?

א. מהראיות שנסקרו לעיל ומסיכומי ב"כ הנאשם עולה, כי אין מחלוקת שהנזקים בצנרת הגז ובצנרת הדוד בקומה בה מתגוררת המתלוננת המובילים לדירת המתלוננת, הם שהביאו להתפשטות הגז ולהצפה של מים, כאשר ב"כ הנאשם חולקת בסיכומיה כי הוכח שהנזקים נגרמו על ידי הנאשם.

ב. מהראיות שיפורטו להלן אני קובעת, כי הוכח שהנזק לצנרת הגז נגרם על ידי גורם אנושי ולא מבילאי או קרוזיה:

· מעדות עדות טכנאי הגז יחיאל עופרי, לרבות הודעתו (ת/4) שלא נסתרה בחקירה נגדית ואשר מצאתי ליתן בה אמון, שכן מדובר בעד שהעיד בנוגע לעבודתו ושאינו מניע להעיד כנגד הנאשם עולה, כי הצנרת של הגז, המחוברת לדירה של המתלוננת נתלשה מהחיבורים ומהשעון. מהכיפוף של הצנרת והתלישה בקיר עולה, כי הנזקים בצנרת הגז לא נגרמו מבילאי ומקרוזיה אלא נגרמו על ידי אדם.

· חיזוק לעדותו מצאתי בעדות תומר קשרי- מפקד צוות לוחמי האש לרבות הודעת דואר אלקטרוני שכתב (ת/11), אשר מצאתי ליתן בה אמון, שכן העיד בנוגע לעבודתו כשאינו מניע להעיד כנגד הנאשם. מעדותו עולה, כי ראה שמונה הגז של הדירה היה מנותק מהקיר, וכן נותק צינור הגז הראשי לדירה, כאשר המונים של יתר הדירות בארון השירות בקומה 4 בבניין היו מותקנים היטב וללא סימני חבלה. עוד עולה מעדותו, כי הצינור הראשי של הדוד השייך לדירה היה חתוך לשניים, ניתקו את צינור המים החמים מהדוד הנ"ל וחדר הדודים הוצף במים.

אני סבורה, כי עדות תומר קשרי כי מוני הגז השייכים לדירות האחרות בקומה לא נותקו, צינורות הגז המובילים לדירות האחרות בקומה לא נותקו, וצינורות של דודי המים של הדירות האחרות בקומה לא נותקו, מחזקת את עדות יחיאל עופרי כי הנזק לצנרת הגז נגרם ע"י גורם אנושי.

ג. מהראיות שהובאו בפני עולה, כי אין ראיות ישירות לכך שהנאשם הוא זה שניתק את צינור הגז המוביל לדירה (להלן: "צינור הגז") ובכך גרם להתפשטות גז ואין ראיות ישירות כי הנאשם חתך את צינור המים החמים של הדוד השייך לדירה (להלן: "צינור המים") והביא לשיטפון של מים בקומה בה מתגוררת המתלוננת. לפיכך עלי לבחון אם המאשימה הוכיחה באמצעות ראיות נסיבתיות, כי הנאשם הוא זה שניתק את צינור הגז ואת צינור המים של המתלוננת הנמצא בחדר דודים בקומה בה מתגוררת המתלוננת.

ד. בע"פ 2697-14 נסים דוד חדאד נ' מ"י (6.9.2016) סקר בית משפט עליון את ההלכה לדרך בחינתן של ראיות נסיבתיות, והרשעה על בסיסן:

"הלכה ידועה היא כי ניתן להרשיע נאשם בהסתמך על ראיות נסיבתיות בלבד. לצורך הרשעה, יש הכרח כי המסקנה המפלילה תהיה המסקנה ההגיונית היחידה העולה ממכלול הראיות הנסיבתיות. זאת, לאחר שבית המשפט בחן את מכלול הראיות ואת הסבריו של הנאשם וגרסתו העובדתית החלופית באספקלריה של ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים. ככל שקיימת גרסה עובדתית חלופית, המועלית על ידי הנאשם או המתגלה מהעובדות אשר הוכחו בפני בית המשפט, ממנה עולה מסקנה אפשרית אחרת מלבד המסקנה

המרשיעה, יהיה די בכך לשם זיכוי מהאשמה המיוחסת לו. עם זאת, אין די בכך שתתקיים מסקנה חלופית דחוקה, תיאורטית או מופרכת, היכולה לעלות מחומר הראיות, כדי להקים ספק סביר באשמתו של הנאשם - אלא נדרשת מסקנה חלופית סבירה שיש לה אחיזה בחומר הראיות... בשיטת משפטנו, הדרך המקובלת ליישום העקרונות המתוארים לעיל בעת בחינתם של תיקים פלייליים המבוססים על ראיות נסיבתיות בלבד היא באמצעות "המבחן התלת-שלבי" (לגישה חלופית אשר מסתפקת בבחינה דו-שלבית בלבד, ראו: עניין קריאף, פסקה 1 לפסק דינו של השופט נ' הנדל). בשלב הראשון של המבחן נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה, כדי לקבוע האם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי. שלב זה זהה במהותו לבחינתה של ראיה ישירה על ידי בית המשפט, ובמסגרתו נבחנת עוצמתו, מהימנותו ודיוקו של הראיות, כדי להבטיח שהראיה היא ראית אמת. בשלב השני נבחנת המסקנת הראייתית כולה, כדי לקבוע האם היא מובילה למסקנה לכאורית לפיה הנאשם אכן ביצע את המעשים המיוחסים לו, בהסתמך על ניסיון החיים והשכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירופן של מספר ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת מהן כשלעצמה אינה מספיקה לצורך הפללה, אולם משקלן המצטבר בהשתלבותן יחדיו הוא משקל ראיתי מפליל... בפסיקת בית משפט זה הוטעם כי הראיות הנסיבתיות אינן חייבות להוכיח את כל פרטי העובדות של מעשה העבירה, אלא רק להרכיב מסכת עובדתית המוכיחה את חלקיה המהותיים של העבירה... לבסוף, בשלב השלישי נבחנים הסברים חלופיים למערכת הראיות הנסיבתיות, אשר עשויים לשלול את המסקנה המפלילה שקמה בשלב השני של הבחינה. על פי רוב, בית המשפט יבחן בשלב זה את התזה המפלילה של התביעה אל מול גרסתו העובדתית החלופית של הנאשם - ויקבע האם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל את גרסתו והסבריו של הנאשם, או שיש בהם להקים ספק סביר באשמתו. ודוק, אין די בהסבר תמים לכל ראיה נסיבתית בפני עצמה, שכן בחינת המסקנה המרשיעה נעשית כמכלול, ועל כן נדרש הנאשם להציע גרסה חלופית שלמה המתייחסת למכלול הראיות נגדו (ראו: עניין יחיב, פסקה 39). עם זאת, בית המשפט אינו מוגבל לבחינת גרסתו של הנאשם בלבד, אלא עליו להעלות בעצמו הסברים חלופיים בעלי פוטנציאל מזכה, אפילו אם הם אינם מתיישבים עם טענות ההגנה... על ההסבר החלופי - בין אם הוצע על ידי הנאשם ובין אם הועלה ביוזמת בית המשפט - להיות מתקבל על הדעת ומבוסס במידה כלשהי על המסקנת הראייתית הקיימת, ואין די בהסבר מאולץ, תיאורטי או כזה שאינו מתיישב עם השכל הישר וניסיון החיים ככל שלא קיים הסבר חלופי המתקבל על הדעת, והמסקנה המפלילה נותרת בגדר המסקנה ההגיונית היחידה, ניתן להרשיע את הנאשם בהסתמך על הראיות הנסיבתיות".

ה. להלן אפרט את כלל הראיות הנסיבתיות המצטברות המובילות למסקנה לכאורית לפיה הנאשם הוא זה שחתך את צינור המים ואת צינור הגז, וזאת בהסתמך על ניסיון החיים והשכל הישר.

מעדות המתלוננת עולה, כי מספר שניות ולכל היותר מספר דקות לאחר שהנאשם דפק על דלת הכניסה לדירה מספר פעמים והיא סירבה להכניסו ולדבר איתו, הריחה ריח של גז ושמעה רעש של מים. אציין, כי לא נעלם מעיני שבחקירתה הנגדית השיבה העדה שיכול להיות שאולי חלפו 20 דקות מאז שהנאשם דפק בדלת ועד שהריחה את ריח הגז, אולם לאור תשובת המתלוננת בחקירתה החוזרת, כי בעת מתן הודעתה במשטרה זכרה טוב יותר את האירוע, ובהודעתה במשטרה סיפרה שמיד לאחר הדפיקות בדלת הריחה ריח של גז, מצאתי להעדיף את עדותה בחקירה ראשית ובהודעתה במשטרה, לענין הזמן שחלף מהדפיקות בדלת ועד שהריחה ריח של גז.

- מעדות ד' עולה, שאינו זוכר בוודאות את הזמן שחלף מהבעיטות והדפיקות בדלת של הגבר שעמד מחוץ לדלת הכניסה לדירה ועד שהריח ריח חזק של גז ושמע רעש מים ושזה היה "משהו כמו 10 דקות".
- מהודעות הנאשם (ת/6 ו-ת/7) ומעדותו עולה, כי היה עצבני ונסער ורצה לדבר עם המתלוננת. כן סיפר בהודעותיו (ת/6 ו-ת/7), כי שתה בירות וויסקי ושהיה כלשונו "מסטול".
- מהודעת הנאשם (ת/7) ומעדותו עולה, כי התגורר בעבר בדירה של המתלוננת והכיר את ארון השירות בו נמצא דוד המים.
- מעדות הנאשם עולה, כי בעת שדפק בדלת הכניסה לדירת המתלוננת לא היו אנשים נוספים בקומה.
- מהראיות שהובאו בפני עולה, שנגרם נזק לצנרת הגז, למונה הגז ולצנרת הדוד של דירת המתלוננת, ולא נגרם נזק לצנרת הגז, למוני הגז ולדודי המים של יתר הדיירים המתגוררים בבנין, לרבות בקומה בה מתגוררת המתלוננת.

ו. אני קובעת, כי הנאשם לא הציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו.

הנאשם הכחיש, כי חתך את צינור המים, את צינור הגז וניתק את מונה הגז. אולם לא הציע כל הסבר העלול לשלול את ההנחה המפלילה נגדו, למעט הסברו בהודעותיו (ת/7 ו-ת/21) שד' עשה זאת על מנת להרע לו, בשל כך שהנאשם והמתלוננת המשיכו להיות בקשר. הסבר הנאשם אינו מתיישב עם ההיגיון, שהרי לא סביר שד' אשר התגורר בדירה יחתוך צינור גז וצינור מים בעת שהוא, המתלוננת ואם המתלוננת נמצאים בדירה.

ז. בחנתי ולא מצאתי, כי קיים הסבר חלופי הגיוני, שיש בו כדי להטיל ספק שהנאשם הוא זה שחתך את צינור המים ואת צינור הגז וניתק את מונה הגז מהקיר.

ח. לפיכך אני קובעת, כי כלל הראיות הנסיבות המפלילות יחד, מובילה למסקנה אחת ויחידה, כי הנאשם הוא זה שחתך את צינור המים שהוביל להתפשטות המים ואת צינור הגז שהוביל להתפשטות הגז בקומה 4 בבנין, והצריך פינוי דיירים מקומות 3-5 מהבנין על ידי לוחמי האש.

ט. עוד אני קובעת, כי הוכח היסוד הנפשי הנדרש לביצוע עבירת של היזקים מיוחדים שעניינו "מודעות לרכיבים ההתנהגותיים והנסיבות של העבירה, וכן מודעות לאפשרות גרימת התוצאה מתוך הלך-נפשי של פזיזות" (ראה לענין זה לדוגמה ת"פ 22582-11-14 **מדינת ישראל נ' מחמוד סלאמה** [12.1.15] וכן ראה המלומד קדמי בספרו "**על הדין בפלייליים**", חלק שני, מהדורה חדשה תשע"ג-2013, עמוד 1202).

6. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם בסיכומיה, כי יש לזכות את הנאשם בשל מחדלי חקירה שעניינם אי לקיחת טביעות אצבע וד.נ.א מצינורות הגז והמים.

אין ספק שמן הראוי היה לשמור על הזירה של חדר השירות ולנסות לקחת מעתקים של טביעות אצבע וד.נ.א מצינור הגז, מצינור המים, ממונה הגז, מדוד המים, מחדר השירות, וחדר דודי המים וכי"ב, יחד עם זאת אין במחדל זה כדי להביא לזיכוי הנאשם.

יפים לענין זה דברי בית המשפט בע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל (20.8.13):

"במקרים שבהם התגלו מחדלים בחקירת המשטרה - ואפילו מחדלים חמורים - אין הדבר מוביל בהכרח לזיכוי הנאשם. על בית המשפט לבחון האם בשל המחדלים האמורים עולה חשש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שהתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו, או להוכיח את גרסתו שלו בחינה זו נעשית לא רק נוכח המחדל הנטען כשלעצמו, אלא בהינתן מכלול הראיות הרלבנטיות... עוד נקבע בפסיקה כי התביעה איננה חייבת להציג בפני בית המשפט את "הראייה המקסימאלית", אלא את הראייה המספקת, ואם אכן הוצגו בפני בית המשפט ראיות המספיקות להרשעה - קרי כאלה המבססות את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר - אין זה משנה האם היתה המאשימה יכולה להשיג ראיה "טובה" מזאת שהוצגה לבסוף..."

סוף דבר:

על יסוד כל האמור לעיל אני קובעת, כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם הסיג גבול והזיק בזדון לתשתיות של גז ומים, ומרשיעה את הנאשם בביצוע עבירות של הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין, ובעבירה של היזקים מיוחדים, עבירה לפי סעיף 452+453(ב)(1) לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום ל' חשוון תשע"ט, 08/11/2018 במעמד הנוכחים לאחר שעיקרי תוכנה הוסברו לצדדים.